

STØÐUGT FLEIRI HALDA Sosialin

WWW.SOSIALURIN.FO

*Tekna teg sum
haldara nú, so
føert tú Sosialin*

ÓKEYPIS
*restina av
hesum
ársfjórðing-
inum*

Tíðindablaðið
sosialurin

Box 76
110 Tórshavn

ÓKEYPIS
Sosialurin
rindar
postgjaldid

64

Undirritaði tekna seg sum haldara av
Tíðindablaðnum Sosialinum, og fáa
blaðið 5 ferðir um vikuna.
Restina av hesum ársfjórðingi fáa eg Sosialin

ókeypis!

Namn:
Bust:
Postnr., bygð, byur:
Tlf:
Undirskrift:

- ☐ Haldarar í Føroyum: 270,-/ársfj.
☐ Haldarar í Danmark: 425,-/ársfj.
☐ Haldarar í Føroyum,
 5 blóð í sena: 340,-/ársfj.
 Ómunir lond: Ymiskir prisir

Sosialin

Viðmerking:

Eitt sindur um trúgv og um forholdið millum menniskja og Guð

Ein viðmerking til okkurt av tí, John Johannesen hevur skrivað

Alt byrjaði við at Guð skap-
aði tað. Fyrst himmalin og
jörðina o.s.fr. Sum krúna á
sínun skaparverki skapti
hann menniskja. Fyrst
skapti hann mannin og setti
hann í Edens hava til at hava
umsjón við honum og dyrka
hann. Menniskjan fekk vald
til at ráða á jörðini, bæði
yvir fuglum, fiskum, djór-
um og øllum vøkstri (1. Mós. 1,25 og 2,15), ikki at
ráða sum tyrannur, men sum
góðir hirðar. Guð var hann
hægsti, hann var stjórni
ímeðan menniskjan var sett
sum formaður yvir skabn-
ingunum. Guð skapti alt til
at vera gott, alt var »Shal-
om«. Allir skabningar livdu
saman í harmoni. Soleiðis
var alt í fyrstuni, soleiðis
varð alt skapt.

Hvar kemur tað ónda so
inn í leikin? Guð hevði sett
eitt træ mitt í havanum, sum
eingin mátti eta av, tað var
træi kunneikans um gott og
ilt. Um nakar át fruktina av
hesum træi, so kom hann at
sigga mun á góðum og ill-
um, t.v.s. at tey sjálvi fingi
kunneika til at døma um
hvat var gott og hvat var
ónt. Nú kundu tey sjálvi
meta um nær tað var gott at
gera nakað. Guð hevði sagt
at tey ikki máttu eta av træ-
num, og tað var fyrri teirra
egna besta; men tey gjørdu
í móti hansara boðum, tá ið
djevulin freistaði tey. Tí
máttu tey taka konsikvens-
in. Guð hevði ávara tey (1.
Mós 2,17) Hann tveitti tey
út úr havanum, so at tey ikki
kundu nærkast træi lívsins
og eta av tí. Um tey fingi
av træi lívsins, so fingi tey
ævigt lív. Kundi Guð ikki
bara givið teimum loyvi til
tað og so bara gloymt hitt,
at tey høvdu synda? Nei,
ongantið! Tí um Guð gav
teimum loyvi til tað, so

vildu tey eti seg til ein ævig-
an deyða, og so fingi tey
ongan møguleika til um-
vending frá syndini.

Ofra hevur verið sagt, at
Guð ikki tolir synd, tað
passar faktist ikki, tað er
umvent; syndin tolir ikki
Guð. Tað kann samanli-
kast við, at ein ísterningur
kemur til sólna, sólin vildi
ikki sløkna; men ísterning-
urin vildi til jarðar fyrri
at líða og síðan doyggja fyrri
okkum. Um vit halda okk-
um til myndina frá fyrr av,
so er Jesus ein stór frysti-
boks, sum kann innihalda
allar ísterningar, tann frysti-
boksen tolir hitan av sólini.
Tað einasta ísterningarnir
skulu gera, tað er at fara inn
í frystiboksina meðan hon
enn er opin. Sagt uppá ein
annan máta: tað einasta vit
kunnu gera sum menniskj-
ur, er at yvirgeva okkum til
Kristus.

Hetta leiðir okkum til eitt
annað: hvussu kann eg bara
trúgva? Nógv kristin siga at
man bara skal trúgva (undir-
forstaði tvinga seg til at
halda nakað, sum man ong-
an sannføring hevur um).
Sonn trúgv kemur bara við
Heilaga Andans hjálp.
Eingin kann trúgva av sær
sjálvum líkamikið hvussu
nógv man roynir. Hebr. 11,1: *Men trúgv er treyst í tí, sum vónað verður, sann-
føring um teir lutir, sum ikki
eru at síggja.* Ein kann ikki
hava álit á einum úttalisi
hjá einum persóni, uttan
man er sannfórður um tað,
sum hann sigur. Hvussu
kann eg hava álit á einum
Guði, sum eg ikki eri sikkur
í eksisterar? ella: hvussu
kann eg trúgva á Guð uttan
at kenna hann? Hjá mær
hendi tað soleiðis: Eg helt
meg trúgva á Jesus, tí eg
visti at hann var til (eg rokn-

aði við tí). Mín moralski
yvirbevisningur var sera
nógv ávirkaður av kristin-
dóminum; men tað var alt.
Eg gekk nógv í byin, hvørja
weekend (friggjadag og
leygardag) og eitt sindur
afturat. Eg drakk nógv
hvørja ferð, til eg datt av.
Eg fekk at vita frá folki,
sum kendu meg, at eg var
ógvuliga fittur at vera sam-
an við, tá ið eg var fullur,
eg bleiv ikki voldligur og
gjørði ikki nøkrum ónáðir,
men so næstseinstu ferð eg
drakk, byrjaði alt at ganga
galið. Eg vildi berjast, leyp
eftir onkrum av vinunum
hjá mær, og tá ið eg kom
heim knústi eg ein rút. Eftir
hetta drakk eg bara einferð
afturat, tá stóð tað enn verri
til. Eg leitaði aftur eftir bar-
daga; men tibetur forðaðu
vinirnir mær at berjast. So
kom eg heim, vakti foreldr-
ini, og segði nógv ljót ting
við tey, so fór eg í køkin
og tók ein stóran knív og
setti hann fyrri handliðina,
tibetur var mamma mín har
at halda ímóti, og so var eg
eisini so fullur at eg orkaði
næstan einki. Morgunin eft-
ir, tá ið eg vaknaði, hevði
eg ógilega ringa samvitsku.
Eg meldaði meg sum lim í

Bláa krossi og gav lyfti um,
at ikki røra alkohol. Komin
við í Bláa kross byrjaði eg
at koma í missiónshúsið (til
kór og ungdomsmøti). Tí
eitt møti í eini møtirøð, sum
var tá, sá eg sannleikan (eg
bleiv sannfórður av Guði)
og yvirgav meg til Jesus. Eg
trúgvi, at tá eg drakk tvær
tær seinastu ferðirnar, var
tað Guð, sum hevði ein
finger í spælinum, eg veit
ikki hvussu; men soleiðis
bleiv eg fórður undir orðið,
og av orðinum yvirbevístur,
soleiðis var tað at eg kom
at lera Jesus at kenna.

Hví skuldi Guð endiliga
seta træi kunneikans um
gott og ilt í Eden? Hví gav
hann okkum hetta valið? Tí
at Guð elskar okkum og
vildi tí geva okkum eina fri-
heit til at elska hann, ikki at
liva sum træir fyrri hann;
men sum børn, ikki liva
sum robbottar; men til at liva
í friheit.

Vinaliga
Jón Poulsen,
520 Leirvík

Krosstein

**KLOAKK
-TILFAR**

- alt tilfar
til kloakk

VHS
Alt tilfar til
VATN
HITAVEK
SANITET
VENTILATION

WAVIN

LYSING NR. 17

SK

Falkavegur 6 - FO 110 Tórshavn
Tlf. 314600 - Fax 317360
Teldupostur: sk@post.olivant.fo

**Lesið eisini
blaðið á
Internetinum**

www.sosialurin.fo